

РЕШЕНИЕ

№ 8043

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ АТ. ПИРОНЕВ

при участието на секретаря ГАЛИНА ЦВ. ГОРАНОВА ШИПОВАЦ
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ АТ. ПИРОНЕВ Гражданско
дело № 20221110114011 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „Т С“ ЕАД срещу С. М. И., Н. Г. И.,
С. К. И., К. И. И. и С. И. И..

Ищецът твърди, че между него и ответната страна било налице облигационно отношение, възникнало въз основа договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи обвързвали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Твърди, че е доставял топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, общ. „.....“ с абонатен № 213045, чиято цена не била заплатена в предвидения в общите условия срок. Моли ответната страна да бъде осъдена да заплати следните суми:

- С. М. И. да заплати следните суми: 271,08 лв. - цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, 54,72 лв. - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 10.03.2022г., 17,16 лв. - цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от от 01.02.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането и 3,72 лв. - мораторна лихва за периода от 31.03.2019 г. до 10.03.2022 г.

- Н. Г. И. да заплати следните суми: 67,77 лв. - цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, 13,68 лв. - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 10.03.2022г., 4,29 лв. - цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от от 01.02.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането и

0,93 лв. - мораторна лихва за периода от 31.03.2019 г. до 10.03.2022 г.

- С. К. И. да заплати следните суми: 22,59 лв. - цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, 4,56 лв. - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 10.03.2022г., 1,43 лв. - цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от от 01.02.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането и 0,31 лв. - мораторна лихва за периода от 31.03.2019 г. до 10.03.2022 г.

- К. И. И. да заплати следните суми: 22,59 лв. - цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, 4,56 лв. - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 10.03.2022г., 1,43 лв. - цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от от 01.02.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането и 0,31 лв. - мораторна лихва за периода от 31.03.2019 г. до 10.03.2022 г.

- С. И. И. да заплати следните суми: 22,59 лв. - цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, 4,56 лв. - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 10.03.2022г., 1,43 лв. - цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от от 01.02.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането и 0,31 лв. - мораторна лихва за периода от 31.03.2019 г. до 10.03.2022 г.

Ответниците С. М. И. и Н. Г. М са получили съответни преписи от исковата молба, по която са депозирали съвместен отговор в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорват предявените искове. Възразяват да са потребители на топлинна енергия, в т.ч. да са собственици или да са подавали заявление за партида. Считат, че ищецът не бил титуляр на вземането за дялово разпределение, като оспорват и методиката за определянето ѝ. Намират за нищожна клаузата за лихва като поддържат да не са изпаднали в забава. Въвеждат възражение за изтекла погасителна давност. Молят за отхвърляне на предявените искове.

Ответникът С. И. И. е получил препис от исковата молба, чрез назначения му от съда особен представител, по която е депозирал отговор, с който оспорва предявените искове. Отрича да е налице облигационно отношение с ищеца. Възразява срещу начисленото от ищеца количество топлинна енергия. Счита, че не дължи суми за топлинна енергия. Въвежда възражение за изтекла погасителна давност. Моли за отхвърляне на предявените искове.

Ответниците С. К. И. и К. И. И. са получили съответни преписи от исковата молба, по която не са депозирали отговори в срока по чл. 131 ГПК.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Предявените искове са с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

По исковете с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ:

За да е основателен предявеният иск, в тежест на ищеца е да докаже верността на наведените от него твърдения, а именно, че между него и ответната страна е било налице облигационно отношение по договор за продажба, по което е предоставил твърдените количества топлинна енергия и за ответната страна е възникнало задължение в претендирания размер.

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР. Общите условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от клиентите (чл. 150, ал. 2 ЗЕ). В 30-дневен срок след влизане в сила на общите условия клиентите, които не са съгласни с тях имат право да внесат заявление, в което да предложат специални условия.

В случая е несъмнено, че Общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани, като по делото не са налице данни ответната страна да е упражнила правото си на възражение срещу Общите условия. От приложените писмени доказателства и приетата съдебно-техническа експертиза е видно, че процесният имот е топлоснабден, както и че сградата, в която се намира е била присъединена към топлопреносната мрежа.

По арг. от § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ и чл. 153, ал. 1 ЗЕ потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия е ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си. Съгласно Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018г. по тълк. д. № 2/2017г., ОСГК, ВКС клиенти на топлинна енергия за битови нужди са собственикът, носителят на вещно право на ползване или третите ползвачи се лица, които са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди директно с топлопреносното предприятие.

В случая от приложения договор за покупко-продажба на жилище, сключен по реда на чл. 117 ЗТСУ от 30.10.1985г. (л. 203) се установява, че Г И К е придобил собствеността върху процесния недвижим имот, находящ се в гр. София, Никоя от страните не е навела твърдения (а и не е ангажирала доказателства) за наличието на сключен граждански брак от Г И К към датата на придобиване на имота (30.10.1985г.), поради което няма основание това обстоятелство да се презумира за осъществено. От приложеното удостоверение за наследници (л. 202) е видно, че Г И К е починал на 25.09.2001г., като е оставил за свои наследници С. М. И., Н. Г. И. и И. Г. И., при което всеки от тях е придобил равни права върху имота, т.е. по 1/3 ид.ч. (чл. 5, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗН). От приложеното удостоверение за наследници (л. 174) е видно, че И. Г. И. е починал на 05.01.2016г. и е оставил за свои наследници С. К. И., К. И. И. и С. И. И., в резултат на което притежаваните от същия 1/3 ид.ч. от имота са придобити при равни права от наследниците му по закон, т.е. всеки от тях е

придобил по 1/9 ид.ч. от имота. Следователно през исковия период права върху процесния имот са имали следните лица: С. М. И. – 3/9 ид.ч.; Н. Г. И. – 3/9 ид.ч.; С. К. И. – 1/9 ид.ч.; К. И. И. – 1/9 ид.ч.; С. И. И. – 1/9 ид.ч.

В качеството им на съсобственици на имота ответниците имат и качеството потребители на топлинна енергия и са страна по облигационно отношение с ищеца във връзка с предоставянето ѝ, пропорционално на притежаваните от всеки от тях дялове в съсобствеността. При наличието на облигационно отношение, в тежест на потребителите е да заплащат консумираната топлинна енергия, а установяването на точното количество топлинна енергия, което е доставено в сградата и в процесния имот е от значение за доказване размера на иска, но евентуалната недоказаност на размера не може да доведе до отхвърляне на иска, предвид разпоредбата на чл. 162 ГПК.

Съгласно чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда-етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда-етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Съгласно чл. 145, ал. 1 ЗЕ топлинната енергия за отопление на имотите в сграда-етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

От приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза е видно, че количеството топлинна енергия, постъпило в сградата-етажна собственост е измервано чрез монтиран в абонатната станция топломер, който отговаря на изискванията за техническа годност. Посочено е още, че в процесния имот е ползвана топлинна енергия за отопление, битово горещо водоснабдяване и отдадена от сградната инсталация. Установено е, че стойността на потребената топлинна енергия при съобразяване на резултатите от изравнителните сметки се равнява на 403,64 лв. При липсата на доказателства, които да поставят под съмнение обективността на заключението, съдът намира, че същото следва да се кредитира изцяло, като се приеме, че стойността на дължимата топлинна енергия за процесния период се равнява на 403,64 лв., от които С. М. И. дължи 134,52 лв., Н. Г. И. – 134,52 лв., С. К. И. – 44,84 лв., К. И. И. – 44,84 лв. и С. И. И. – 44,84 лв.

Ответниците С. М. И., Н. Г. И. и С. И. И. са въвели възражение за изтекла погасителна давност на част от процесните задължения, което възражение не ползва С. К. И. и К. И. И., тъй като ответниците имат качеството обикновени другари (чл. 216, ал. 1, изр. 2 ГПК), а последните двама не са въвели в срок възражение за давност.

Съгласно Тълкувателно решение от 12.04.2012г. на ОСГТК на ВКС по тълк. дело № 3/2011г. задълженията на потребителите на топлинна енергия, представляват задължения за периодично плащане, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време еднородни задължения с посочен в Общите условия падеж, поради което и по отношение на тях е приложима давността по чл. 111, б. „в“ ЗЗД. Съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при срочните задължения

/каквото е процесното за главница/, давността тече от деня на падежа. В приложимите в случая Общи условия на ищеца, одобрени с решение на КЕВР от 27.06.2016 г., прогнозните месечни дължими суми са дължими в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят (чл. 33, ал. 1 от ОУ). Следователно погасителната давност започва да тече от 46-тия ден, т.е. вземането за м. юни 2018г. – от 15.08.2018г., вземането за м. юли 2018г. – от 15.09.2018г., вземането за м. август 2018г. – от 16.10.2018г., вземането за м. септември 2018г. – 15.11.2018г. и пр. В същото време, следва да се съобрази и това, че в периода от 13.03.2020г. до 20.05.2020г., давностният срок е спрял да тече, на основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, във връзка с § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето /обн. ДВ, бр. 44/2020 г., в сила от 14.05.2020 г./.

В настоящия случай исковата молба е депозирана на 17.03.2022г., поради което след отчитане на периода от 2 месеца и 7 дни (през който давност не е текла съгласно ЗМДВИП), следва да се приеме, че погасени по давност се явяват вземанията на ищеца за периода от 01.05.2018 г. до 31.10.2018г., като не са погасени вземанията за периода от 01.11.2018г. до 30.04.2020 г. (давността за м. 11.2018г. изтича на 22.03.2022г.), които съдът при условията на чл. 162 ГПК намира, че се равняват на 382,50 лв. (видно от приетата СТЕ), от които С. М. И. дължи 127,50 лв., Н. Г. М – 127,50 лв. и С. И. И. – 42,50 лв.

При това положение предявеният иск за главница за топлинна енергия срещу С. М. И. следва да се уважи като основателен за сумата от 127,50 лв. за периода от 01.11.2018г. до 30.04.2020 г. като следва да се отхвърли за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 271,08 лв. и за периода от 01.05.2018г. до 31.10.2018г. Искът срещу Н. Г. И. следва да се уважи като основателен за сумата от 67,77 лв. за периода от 01.11.2018г. до 30.04.2020 г., като се отхвърли за периода от 01.05.2018г. до 31.10.2018г. Искът срещу С. И. И. следва да се уважи като основателен за сумата от 22,59 лв. за периода от 01.11.2018г. до 30.04.2020 г. като се отхвърли за периода от 01.05.2018г. до 31.10.2018г. Искът срещу С. К. И. следва да се уважи като основателен за сумата от 22,59 лв. за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г. Искът срещу К. И. И. следва да се уважи като основателен за сумата от 22,59 лв. за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г.

Съгласно чл. 61, ал. 1 Наредба № 16-334 от 06.04.2007г. за топлоснабдяването и Общите условия на ищеца услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда-етажна собственост се заплаща от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение. Следователно в тежест на С. М. И. е възникнало задължение в размер на 8,58 лв. (равняващо се на 3/9 от общо дължимия размер от 25,82 лв.), Н. Г. И. - 8,58 лв. (равняващо се на 3/9 от общо дължимия размер от 25,82 лв.), С. К. И. – 2,86 лв. (равняващо се на 1/9 от общо дължимия размер от 25,82 лв.), К. И. И. – 2,86 лв. (равняващо се на 1/9 от общо дължимия размер от 25,82 лв.), С. И. И. – 2,86 лв. (равняващо се на 1/9 от общо дължимия размер от 25,82 лв.).

Следователно предявеният срещу С. М. И. иск за главница за дялово разпределение за

периода от 01.02.2019г. до 30.04.2020г. следва да се уважи като основателен до сумата от 8,58 лв., като се отхвърли за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 17,16 лв., а предявените искове срещу Н. Г. И. за сумата от 4,29 лв. и срещу С. К. И., К. И. И. и С. И. И. за сумите от по 1,43 лв. се уважат изцяло като основателни.

По исковете с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

За да е основателен искът следва да се установи, че е налице изискуемо главно задължение, което е останало непогасено през релевирания от ищеца период на забава.

Съгласно чл. 84, ал. 1 ЗЗД когато е определен денят на изпълнение на задължението, длъжникът изпада в забава след изтичането му, а съгласно ал. 2 когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от общите условия на ищеца от 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 и ал. 2 в 45 – дневен срок от изтичане на месеца, за който се отнасят, като след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки топлофикационното дружество издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите, определени по прогнозна консумация, и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки (чл. 32, ал. 3 от ОУ). Съгласно чл. 33, ал. 2 от ОУ клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Съгласно чл. 33, ал. 4 от ОУ клиентът дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва само ако задълженията не са платени в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Следователно при действието на тези общи условия, топлопреносното предприятие не начислява лихва за забава върху задължения, определени по прогнозна консумация, а начислява обезщетение за забава само за задълженията по общата фактура.

В случая, предвид частичното отхвърляне на исковете срещу С. М. И., Н. Г. М и С. И. И. следва да се приеме, че се явяват частично неоснователни и предявените срещу тях искове за мораторна лихва, като счита, че дължимата от С. М. И. мораторна лихва е в размер на 21,44 лв., дължимата от Н. Г. И. е в размер на 11,40 лв. и от С. И. И. – в размер на 3,80 лв. (определени от съда при усл. на чл. 162 ГПК).

Следователно предявеният срещу С. М. И. иск за мораторна лихва следва да се уважи като основателен за сумата от 21,44 лв. и се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 54,72 лв., искът срещу Н. Г. И. се уважи до сумата от 11,40 лв. и се отхвърли за разликата до сумата от 13,68 лв., искът срещу С. И. И. се уважи до сумата от 3,80 лв. и се отхвърли за разликата до 4,56 лв., а предявените срещу С. К. И. и К. И. И. за сумите от по 4,56 лв. се уважат изцяло като основателни.

Що се отнася до цената за услугата дялово разпределение, в договора за доставка на топлинна енергия и ОУ не е предвиден срок за плащане на вземането за дялово

разпределение, поради което длъжниците се считат в забава от момента на поканата (чл. 84, ал. 2 ЗЗД), каквито доказателства не са представени по делото, поради което предявените иски за мораторна лихва върху тази главница следва да се отхвърлят като неоснователен по отношение на всеки от ответниците.

При този изход на спора, ищецът има право на разноски, определени съобразно уважената част от предявените иски, а ответниците – съобразно отхвърлената. Следователно ответницата С. М. И. следва да заплати на ищеца следните суми: 16,62 лв. – държавна такса, 90,83 лв. – разноски за експертиза, и 30,26 лв. – юрисконсултско възнаграждение, Н. Г. И.: 8,81 лв. – държавна такса, 48,12 лв. – разноски за експертиза, и 16,03 лв. – юрисконсултско възнаграждение, С. К. И.: 3,01 лв. – държавна такса, 16,48 лв. – разноски за експертиза, и 5,49 лв. – юрисконсултско възнаграждение, К. И. И.: 3,01 лв. – държавна такса, 16,48 лв. – разноски за експертиза, и 5,49 лв. – юрисконсултско възнаграждение и С. И. И.: 2,93 лв. – държавна такса, 16,04 лв. – разноски за експертиза, 5,34 лв. – юрисконсултско възнаграждение, и 288,88 лв. – разноски за особен представител. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК вр. чл. 38 ЗА в полза на адв. Р. К. Р. от Софийска адвокатска колегия следва да се присъди сумата от 233,06 лв. за оказаната на ответниците С. М. И. и Н. Г. И. безплатна адвокатска помощ. Право на разноски имат и останалите ответници С. К. И., К. И. И. и С. И. И., но в случая такива не следва да се присъждат, тъй като не са ангажирани доказателства за действителното им извършване.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА С. М. И., с ЕГН *****, адрес: гр. София, **да заплати** на „Т С“ ЕАД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „...“ № 23Б следните суми: **127,50 ЛЕВА** – главница, представляваща цена на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, общ. „.....“ с абонатен № 213045 за периода от 01.11.2018г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозиране на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, **21,44 ЛЕВА** - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 10.03.2022г., **8,58 ЛЕВА** – цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.02.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозиране на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, както и сторените по делото разноски, а именно: **16,62 ЛЕВА** – държавна такса, **90,83 ЛЕВА** – разноски за експертиза, и **30,26 ЛЕВА** – юрисконсултско възнаграждение, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявените иски за главница за топлинна енергия за разликата над уважения размер от 127,50 лв. до пълния предявен размер от 271,08 лв. и за периода от 01.05.2018г. до 31.10.2018г., иска за мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за разликата над уважения размер от 21,44 лв. до пълния предявен размер от 54,72 лв., иска за главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за разликата над уважения размер от

8,58 лв. до пълния предявен размер от 17,16 лв., както и иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение в размер на 3,72 лв. за периода от 31.03.2019 г. до 10.03.2022 г.

ОСЪЖДА Н. Г. И., с ЕГН *****, адрес: гр. София, **да заплати** на „Т С“ ЕАД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „...“ № 23Б следните суми: **67,77 ЛЕВА** – главница, представляваща цена на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, общ. „.....“ с абонатен № 213045 за периода от 01.11.2018г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозиране на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, **11,40 ЛЕВА** - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 10.03.2022г., **4,29 ЛЕВА** – цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.02.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозиране на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, както и сторените по делото разноси, а именно: **8,81 ЛЕВА** – държавна такса, **48,12 ЛЕВА** – разноси за експертиза, и **16,03 ЛЕВА** – юрисконсултско възнаграждение, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявените искове за главница топлинна енергия за периода от 01.05.2018г. до 31.10.2018г., иска за мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за разликата над уважения размер от 11,40 лв. до пълния предявен размер от 13,68 лв., както и иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение в размер на 0,93 лв. за периода от 31.03.2019 г. до 10.03.2022 г.

ОСЪЖДА С. К. И., с ЕГН *****, адрес: **да заплати** на „Т С“ ЕАД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „...“ № 23Б следните суми: **22,59 ЛЕВА** – главница, представляваща цена на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, общ. „.....“ с абонатен № 213045 за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозиране на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, **4,56 ЛЕВА** - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 10.03.2022г., **1,43 ЛЕВА** – цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.02.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозиране на исковата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, както и сторените по делото разноси, а именно: **3,01 ЛЕВА** – държавна такса, **16,48 ЛЕВА** – разноси за експертиза, и **5,49 ЛЕВА** – юрисконсултско възнаграждение, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение в размер на 0,31 лв. за периода от 31.03.2019 г. до 10.03.2022 г.

ОСЪЖДА К. И. И., с ЕГН *****, адрес: **да заплати** на „Т С“ ЕАД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „...“ № 23Б следните суми: **22,59 ЛЕВА** – главница, представляваща цена на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, общ. „...“, ж.к. „Красна поляна“ с абонатен № 213045 за

периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозиране на исквата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, **4,56 ЛЕВА** - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 10.03.2022г., **1,43 ЛЕВА** – цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.02.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозиране на исквата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, както и сторените по делото разноси, а именно: **3,01 ЛЕВА** – държавна такса, **16,48 ЛЕВА** – разноси за експертиза, и **5,49 ЛЕВА** – юрисконсултско възнаграждение, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение в размер на 0,31 лв. за периода от 31.03.2019 г. до 10.03.2022 г.

ОСЪЖДА С. И. И., с ЕГН *****, адрес: **да заплати** на „Т С“ ЕАД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „...“ № 23Б следните суми: **22,59 ЛЕВА** – главница, представляваща цена на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, общ. „.....“ с абонатен № 213045 за периода от 01.11.2018г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозиране на исквата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, **3,80 ЛЕВА** - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 10.03.2022г., **1,43 ЛЕВА** – цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.02.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от депозиране на исквата молба – 17.03.2022 г. до изплащане на вземането, както и сторените по делото разноси, а именно: **2,93 ЛЕВА** – държавна такса, **16,04 ЛЕВА** – разноси за експертиза, **5,34 ЛЕВА** – юрисконсултско възнаграждение и **288,88 ЛЕВА** – разноси за особен представител, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявените искове за главница топлинна енергия за периода от 01.05.2018г. до 31.10.2018г., иска за мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за разликата над уважения размер от 3,80 лв. до пълния предявен размер от 4,56 лв., както и иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение в размер на 0,31 лв. за периода от 31.03.2019 г. до 10.03.2022 г.

ОСЪЖДА „Т С“ ЕАД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „...“ № 23Б **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Р. К. Р. от Софийска адвокатска колегия сумата от **233,06 ЛЕВА** – адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ на ответниците С. М. И. и Н. Г. И..

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца „Т С“ ЕАД – „Т С“ ЕООД.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд, чрез Софийски районен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

Районен съдия:

РЕШИ:

Съдия при Софийски районен съд: _____